

Nagy család szorgalmi feladat 2.

A karbon-kalkulátor alapján megnéztük, mekkora volt a CO kibocsájtásunk az autóval való közlekedés miatt.

november 228, ami 60%

december 255, ami 40%

január 228, ami 35%.

Elég magas százalékot tesz ki a mi gépkocsival történő mozgásunk.

Megvizsgáltuk az okát, de az az alap-problémánk, hogy mi nem azon a településen dolgozunk, ahol van a lakóhelyünk. Közösségi közlekedés közül sajnos, csak busszal közelíthető meg a munkahelyünk. A lakóhelyünk és a munkahelyünk közötti távolság 25 km. A problémát az okozza, hogy nem rugalmas munkaidőben dolgozunk. Busszal sem oda nem érünk 7 órára, sem haza nem tudunk indulni 15 órakor. Ez alapján nekünk gépkocsival kell közlekedni. Megtakarítási szempontok alapján az útba eső kollégákat is már kb 4-5 éve szállítjuk. Beférünk így 1 autóba.

A munkabajárás és a munkahelyi utazást leszámítva, nem igazán sokat autózunk. Télen a kislányunkat viszem különórákra. Ez viszont télen szintén nem oldható meg gépkocsi nélkül. Hétfőn a táncórájának olyan későn, 18,00 órakor van vége, hogy már sötétben is értünk oda.

Ezen kívül még úszni járunk, minden héten szintén gépkocsival. Esős, hideg időben, valamint télen nem lehet kerékpárral vagy gyalog megoldani a termál és otthon közötti közlekedést. Mivel van a kislányunknak egy alapbetegsége, nem is vállalnám fel, hogy esetlegesen megfázzon. 2011 nyarán már aquathlonon is voltunk, ahol második lett. Ezen a télen még erről a sportról sem mondtunk le.

Jövőre, ha az iskolában is lesz heti kettő úszás órájuk lehet, hogy nem járunk különóra. De sajnos ott előről, a siklástól tanítják az úszást, tehát egy 3 éve intenzíven úszó gyerek ott már nem fog semmit fejlődni.

Körülbelül ennyi a heti „felesleges” autózásunk. Úgy gondolom ennyi belefér, még ha magasabb is a gépkocsi használatunk, mint kívánatos lenne.

Hétközben nem tudunk autómentes napot tartani. Párszor ugyan megpróbáltunk jó időben kibiciklizni a munkahelyre, de 25-25 km megtétele sima kerékpárral egy kicsit hosszú időbe telik. Hétvégén, általában vasárnap nem vesszük elő az autót. Akkor ha megyünk is valahova, kerékpáron vagy gyalog.

A bevásárlásokat is általában hétközben intézzük, a hétvégék tehermentesítésére.

Kislányunkat reggel, mi visszük iskolába, ő az első, már fél hétkor a gondnok asszonyunk leadjuk. Haza viszont általában a nagyszülők viszik, kerékpárral. Tavasztól már a saját kerékpárján fog közlekedni, karácsonyra kerékpár hozott a Jézuska. Mivel elég messze lakunk az iskolától, ez télen a vastag overál miatt nem volt lehetséges.

Vendégségbe nem igazán járunk, kicsi a család. Akik távolabb vannak, azokkal általában csak Mindenszentekkor találkozunk. Akkor visszük magunkkal a Nagyszülőket is. Ez nem csak a költségtakarékosság miatt, hanem kényelmi szempont is. Ők segítenek rajtunk, mi is segítünk rajtuk.

A nyaralás egy teljesen más témakört jelent nálunk. Mi túrázni járunk, Magyarországon igazi magas hegységek sajnos nincsenek. Mivel mi a határtól kb 10 km-re lakunk, számunkra közelebb is vannak Ausztria magas hegyei. Túránk során eddig alig-alig találkoztunk ott magyarokkal. Így mi ezt is

magunk szervezzük és magunk is utazunk. Vonattal vagy busszal – főleg a gyerekünk miatt – ez nem megoldható.

Általában nem megyünk igazán messze, maximum Kaprunig szoktunk elmenni. A túrázás során azt szeretjük, hogy reggel korán letesszük az autót a turista út elején, majd csak későn délután érkezünk vissza. A CO kibocsátásunkat nem a helyi túrázás, az oda vezető út teszi ki. Évente maximum két alkalommal mentünk el eddig, 3-4 napra.

Ennél többet nem igazán tudunk ebben a témakörben elmondani.

Mosonmagyaróvár, 2012 február 24.

Nagy család